

מ"ת 45913/07/16 - מדינת ישראל נגד וחיד בורש

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

18 אוגוסט 2016

מ"ת 45913-07-16 מדינת ישראל נ' בורש(עציר)

מ"ת 45923-07-16

לפני כבוד השופט גד גדעון
המבקשת

מדינת ישראל

נגד
המשיב

וחיד בורש (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד עינת בלנרו
המשיב וב"כ עו"ד לאה צמל ומוחמד מחמוד
מתורגמנת מטעם ביהמ"ש גב' סיקסיק ענאן

החלטה

הדיון מתנהל בדלתיים פתוחות בשלב זה, ואין החלטה על איסור פרסום בתוקף.

בנסיבות אלה, גובר האינטרס של פרסום וידעת הציבור.

לפיכך ובהעדר נימוקים אחרים, אני מתיר את צילומי של המשיב עם הגעתו לאולם.

מוקצית לצורך הענין דקה אחת לצלמים, כאשר במהלך הצילום אמצא מחוץ לאולם.

ניתנה והודעה היום י"ד אב תשע"ו, 18/08/2016 במעמד הנוכחים.

גד גדעון, שופט

החלטה

אין מניעה לראות חומר חסוי, גם בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים ובלבד שאין מדובר בחלק מהתשתית הראייתית התומכת בכתב האישום, אלא במסמכים הרלוונטיים לשאלת המסוכנות וחלופת המעצר המוצעת. כך גם בעניינינו ולא מצאנו בטעמנו של ב"כ המשיב נימוק המצדיק לאסור את קבלת החומר הסודי, או שמיעת עדות במעמד צד אחד.

לפיכך, מתקבלת הבקשה וכמובן, אין בכך לשנות דבר ביחס להחלטה בדבר ראיות לכאורה, אשר תישען רק על הראיות שבתיק החקירה.

אדגיש, כי לעניין זה כבר ניתנה החלטה על ידי כב' השופט ואגו וככל שיהיה מקום להידרש לראיה הנוספת ולטענות הצדדים לגביה, ייעשה הדבר בהחלטה שתיתן בתום הדיון.

ניתנה והודעה היום י"ד אב תשע"ו, 18/08/2016 במעמד הנוכחים.

גד גדעון , שופט

החלטה

כאמור לעיל, חוות הדעת, אינה נשקלת על ידי בית המשפט בשלב זה לעניין הראיות לכאורה ועל כן הטיעון בעניין תעודת החסיון, אינו מונע לסברתי את העיון בה. מה גם, שבית המשפט כבר עין במסמך. ראיתי את התיבה אותה הדגישה ב"כ המבקשת.

אוסיף, כי הבחנתי בדבר גם בעת קריאת חוות הדעת לראשונה.

ניתנה והודעה היום י"ד אב תשע"ו, 18/08/2016 במעמד הנוכחים.

גד גדעון , שופט

החלטה

עמוד 2

בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

כתב האישום מייחס למשיב עבירות מגע עם סוכן חוץ, מתן שירות להתאחדות שאינה מותרת ופעולה רכוש טרור. נטען בין היתר, כי המשיב אשר עבד בארגון של האו"ם בעזה כאחראי על הובלת פסולת בניה מבתיים שנחרבו במבצע צוק איתן, נענה לפניית פעיל בארגון גדודי אל קסאם, של הזרוע הצבאית של ארגון החמאס בעזה, ואיפשר הובלת פסולת הבנין לאתר בו נבנה נמל, אשר עתיד לשמש, לדעת המבקשת, לצרכים צבאיים.

ביום 3.8.16 התקיים דיון בפני חברי, כב' השופט א. ואגו, אשר בתומו נקבע, כי יש תשתית ראייתית להוכחת האישום, הנשענת על הודאה של המשיב בחקירתו במיוחס לו ובהתקיים "דבר מה נוסף". יחד עם זאת צויין, כי עוצמתן של הראיות: " ... אינה מיטבית ואינה מירבית....", מן הטעמים שפורטו בהחלטה. היום צורפה הודעה נוספת של אדם העובד בארגון האו"ם האמור ואחראי, על פי הנטען, על המשיב. הודעתו תומכת, לכאורה, בגרסת המשיב והצדדים טענו לעניין נפקותה ומשקלה.

לאחר קראית המסמך ולאחר ששקלתי את טענות הצדדים לגבי סבורני, כי אין במסמך זה להוביל לשינוי משמעותי במסקנת כב' השופט ואגו, לעניין קיום תשתית ראייתית לכאורית, העשויה להספיק להרשעה, ואשר מצד שני אינה נטולת קשיים.

אשר למשקלם המדויק של הדברים, סבורני כי לא ניתן ליתן מענה בשלב זה.

בנסיבות, קמות עילת מעצר של מסוכנות וחשש להימלטות מאימת הדין.

מסוכנות - מעצם המיוחס למשיב בכתב האישום המעלה חשש, כי אם ישוחרר, עלול הוא לבוא שוב במגע עם סוכני חוץ ולקדם פעילות אסורה. המסקנה בדבר המסוכנות הלכאורית, מתחזקת נוכח האמור בחוות דעת סודית של שב"כ, שבה עיין בית המשפט.

חשש להימלטות מאימת הדין - ככל שהמשיב יורשע, צפוי הוא, ככל הנראה, לעונש מאסר.

בנסיבות אלה, וכאשר מקום מגוריו הקבוע בג'באליה שבעזה, יש חשש כבד ביותר, כי אם ישוחרר וישוב לעזה עלול הוא שלא להתייצב למשפטו, בין אם משום חששו מעונש המאסר ובין אם בשל התערבות של מי מגורמי השלטון בעזה, אשר עלול שלא להיות מעוניין בקידום המשפט.

בשלב זה, הוצעה חלופת מעצר בדמות שחרור המשיב לביתו בעזה, תוך הפקדת ערבון כספי וערבויות צד ג'. ב"כ המשיב סבורה, כי יש בחלופה זו מענה מספיק לעילת המעצר הרלוונטיות, כאשר היא סבורה שעילת המסוכנות בעלת משקל אפסית.

ב"כ המשיב הדגימה, כי במקרים בהם מואשמים נאשמים בעבירות על חוק הכניסה לישראל ולצידן עבירות רכוש או

אלימות, בכל זאת משוחררים הם לחלופות מעצר גם בתחומי הרשות הפלסטינית. דא עקא, שהדוגמאות שנתנה באופן כללי, מתיחסות לשחרור בתחומי הרשות הפלסטינית באזור יהודה ושומרון ולא בעזה.

סבורני, כי אין דין רצועת עזה לעניין זה כדין שטחי הרשות הפלסטינית ונדמה כי הדברים אינם צריכים פירוט והוכחה רבים, שכן מן המפורסמות הוא שיחסי מדינת ישראל עם השלטון בעזה, אינם מאפשרים אכיפה של התייצבות נאשמים, בדרכים הרגילות.

כאמור לעיל, גם מקום שהמשיב עצמו ירצה להתייבב למשפטו, הרי מקום שימצא בעזה, עלול הדבר להיות מסוכל בהתערבות גורמי השלטון או ארגוני טרור.

מעבר לאמור לעניין החשש להימלטות מאימת הדין, דומה כי שחרור לעזה אינו מתאפשר גם בשל החשש ממסוכנותו הלכאורית של המשיב, אשר עלולה להתממש, מקום שיוחזר לרצועת עזה, שבה לכאורה ביצע את העבירות.

ההצעה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בדמות הרחקה לרצועת עזה, אינה מתקבלת, איפוא, ובהיעדר חלופה אחרת מוצעת, אין מנוס מקבלת בקשת המעצר.

לפיכך, אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה והודעה היום י"ד אב תשע"ו, 18/08/2016 במעמד הנוכחים.

גד גדעון , שופט